

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1483/2019
24.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Весна Вучевић, адвокат из ..., против тужене Техничке школе „Сава Мућан“ из Беле Цркве, коју заступа Миодраг Шинжар, адвокат из ..., одлучујући о ревизијама тужиоца изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 749/15 од 06.04.2016. године и против решења Вишег суда у Панчеву Гж1 67/17 од 31.10.2017. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 749/15 од 06.04.2016. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка Вишег суда у Панчеву Гж1 67/17 од 31.10.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П1 77/14 од 10.02.2015. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништена као незаконита решења тужене број ... од 11.01.2013. године и решење Школског одбора тужене број .../... од 29.01.2013. године у делу којим је потврђено решење директора тужене број ... од 11.01.2013. године и одбијен приговор тужиоца од 16.01.2013. године на наведено решење, те је утврђено да је тужилац био у радном односу код тужене на неодређено време по основу уговора о раду број ... од 23.02.2011. године до закључно са 29.01.2013. године када му је престао радни однос. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се пониште као незаконита решења тужене број ... од 28.12.2012. године и решење Школског одбора тужене број .../... од 29.01.2013. године у делу у коме је потврђено решење тужене број ... од 28.12.2012. године и одбијен приговор тужиоца од 16.01.2013. године на наведено решење, те да се утврди да је тужилац у радном односу на неодређено време по основу уговора о раду број ... од 23.02.2011. до 30.01.2013. године до преузимања у другу школу, што је тужени дужан признати и о томе донети одлуку, а у противном ће ова пресуда замењивати такву одлуку. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужилац у радном односу на неодређено време код туженог по основу уговора о раду број ... од

23.02.2011. до 30.01.2013. године па надаље, што је тужени дужан трпети и о томе донети одлуку а да ће у противном ова пресуда заменити такву одлуку. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 749/15 од 06.04.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у делу става другог изреке у одбијајућем делу тужбеног захтева за поништај решења број .. од 28.12.2012. године и у делу решења Школског одбора тужене број .../... од 29.01.2013. године по коме је потврђено решење број ... од 28.12.2012. године. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу првом изреке и делу става другог изреке у односу на одбијајући део тужбеног захтева за утврђење да је тужилац у радном односу на неодређено време код туженог почев од 30.01.2013. године до преузимања у другу школу, трећем и четвртном изреке и предмет враћен истом суду на поновно суђење.

Решењем Основног суда у Вршцу П1 78/16 од 21.07.2017. године, које је исправљено решењем истог суда од 21.08.2017. године, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 152.250,00 динара.

Решењем Вишег суда у Панчеву Гж1 67/17 од 31.10.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену и против другостепеног решења којим је одлучено о трошковима поступка, тужилац је изјавио ревизије због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о основаности и дозвољености ревизије у смислу чл. 408. и 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужиоца изјављена против правноснажне другостепене пресуде неоснована, а против решења другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка недозвољена.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту наставника ... према уговору о раду број ... од 23.02.2011. године на неодређено време са 100% радног времена. Тужени је донео решење број ... од 01.08.2012. године по ком решењу је тужилац остао нераспоређен односно за чијим радом је престала потреба даном коначности решења за образовни профил Тужени је донео решење број ... од 01.08.2012. године по коме је тужилац остао нераспоређен јер је за његовим радом престала потреба даном коначности решења за образовни профил Тужени је донео решење број .. од 17.09.2012. године у коме је назначено да се тужиоцу исплаћује отпремнина у висини од 32.192,00 динара и да ће се отпремнина исплатити пре отказа уговора о раду. Против овог решења тужилац је поднео приговор који је одбијен решењем Школског одбора број .../... од 05.10.2012. године. На основу

ових решења по којима је тужилац остао нераспоређен, тужена је у законом предвиђеном року 13.08.2012. године обавестила Школску управу Зрењанин о статусу тужиоца ради остваривања његових права у смислу члана 131. наведеног закона. Решење о отказу уговора о раду број ... од 28.12.2012. године донето је на основу коначних решења којима је тужилац остао нераспоређен (тужилац на њих није изјављивао приговор на основу члана 145. Закона о основама система образовања и васпитања). Приговор против наведеног решења одбијен је решењем Школског одбора број .../... од 29.01.2013. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај овако донетих решења.

Према члану 137. став 3. Закона о основама система образовања и васпитања наставник, васпитач и стручни сарадник који је остао нераспоређен остварује права запосленог за чијим је радом престала потреба у складу са законом. По члану 131. истог закона запослени који је у установи у радном односу на неодређено време, а остао је нераспоређен или има статус запосленог са непуним радним временом на основу члана 137. ст. 2. и 3. овог закона остварује право на преузимање стављањем на листу запослених са које се врши преузимање. Листа из става 1. овог члана утврђује се до 15. августа за сваку наредну школску годину у оквиру школске управе по јединицама локалне самоуправе а на основу пријава установа о запосленима који имају право на преузимање. Право на преузимање остварује се споразумом, уз сагласност запосленог (ст. 1. и 2). Чланом 145. истог закона регулисана је правна заштита запослених, па тако на решење о остваривању права обавеза и одговорности запослени има право на приговор органу управљања у року од осам дана од дана достављања решења директора (став 1).

Имајући у виду да је у конкретном случају коначним решењем туженог тужилац остао нераспоређен, да је у складу са тако донетим решењима стављен на листу запослених са које би могао бити преузет, тужена је донела решење о отказу на основу члана 144. Закона о основама система образовања и васпитања у вези са чланом 155. став 1. тачка 5. Закона о раду и члана 36. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика јер је за његовим радом престала потреба, а није му се могло обезбедити распоређивање на други посао нити друга права утврђена чланом 155. став 1. тачка 5. Закона о раду и чланом 36. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика.

Нису основани ревизијски наводи да решења туженог којим се проглашава за нераспоређеног и ставља на листу наставника немају дејство ни сврху решења о отказу уговора о раду. Управо супротно, ова решења су представљала основ за доношење решења о отказу јер је за тужиоцем у овој школи престала потреба, а у другу школу није преузет иако је стављен на листу наставника за преузимање. С тим у вези нису основани ни ревизијски наводи да је у питању незаконито донето решење о отказу уговора о раду, као и да није правилно утврђено да се тужиоцу није могло обезбедити друго радно место ни код другог послодавца. Непреузимање тужиоца у другу школу значи да му се није могло обезбедити друго радно место.

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Ревизија тужиоца изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о трошковима поступка није дозвољена на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у овом случају ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не представља главни захтев, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић